

Kreaturer til maaske en Trediedel af Hudens Værdi. Vi maa paa dette Punkt have ganske bestemte og klare Regler, inden vi vedtager en saadan Lov.

Simonsen: Det ærede Medlem fra Bogense (Gunnar Fog-Petersen) stillede sig noget tvivlende overfor Forslagets Bestemmelse om, at det ikke maa overdrages erhvervsmæssige Slagtere at behandle disse Dyr. Jeg tror nu, at der er god Grund til at fastholde Forslagets Bestemmelse paa dette Punkt, thi ellers kan let en enkelt samvittighedsløs Slagter faa Lejlighed til at gøre sig skyldig i Misbrug. Vi ved, hvorledes det som Regel gaar: et sygt nødslagt Dyr eller et selvdødt Kreatur bliver aldrig behandlet som et rigtigt slagtet Dyr, det bliver skaaret i Stykker og parteret, og saa finder den paagældende hist og her et Stykke, som menes brugeligt til Menneskeføde. Hvis en Ko er død af et eller andet i Lungeregionen, hvad skulde saa forhindre Anvendelsen af Laaret? Paa samme Maade kunde en professionel Slagter, hvis en selvdød Gris er bragt hen til ham og er blevet parteret og behandlet, let fristes til at synes, at det var dog en dejlig Skinke, som sad paa den i øvrigt syge Gris, det var Synd at kassere den, den maatte kunne gøres anvendelig paa en eller anden Maade. Opfindsomheden er stor, og det er muligt at komme saadanne Krydderier i Pølser, at man i mange Tilfælde ikke kan smage, hvad der er i dem i øvrigt. Skal der skabes betryggende Forhold, skal man ikke gaa bort fra denne Bestemmelse.

Det konservative Partis Ordfører, det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Ulrich), var meget højt oppe; han fandt, at dette Lovforslag, der i øvrigt lovfæster en bestaaende Tilstand, vilde fragte det danske Folk Frihed og lovfæste Krigssituationens Tvang. Man kunde fristes til at spørge: hvilken Frihed, hvilken Tvang? Det, der foreslaas, er i hvert Fald ikke mere, end hvad vi nu har haft i adskillige Aar. At det skulde være noget saa frygteligt at berøve en Mand Friheden til at gøre med et selvdødt Kreatur, som han selv vilde — det er det, der er Tale om —, synes jeg dog ikke. Og den Tvang, der ligger i, at man gør det til en Forpligtelse for en Mand at aflevere dette Kreatur paa rette Sted, kan dog ikke kaldes nogen grundlovsstridig Tvang. Det Udtryk brugte det ærede Medlem nu heller ikke, men jeg fik det Indtryk, at han

mente, at det var saa galt omtrent, som det kunde blive. Den Uret, der øves mod de forsikrede, vil man sikkert ogsaa let kunne bære. Det bliver vistnok kun i de færreste Tilfælde, der overhovedet kan blive Tale om noget Tab af Betydning.

Den Pris, der fastsættes i Lovforslaget, kan maaske nok opfattes som en Maksimumspris, men naar den højtærede Landbrugsminister hævder, at det er en Minimumspris, kan man heller ikke helt forkaste det. Det kan nok tænkes, at der i enkelte Tilfælde kan være stor Fortjeneste ved at faa et fedtholdigt Kadaver til Hudens Værdi; men man maa ogsaa huske, at det er Meningen at paalægge disse autoriserede Anstalter nogle Byrder, idet de vederlagsfrit skal afhente, hvad der maatte forekomme i deres Distrikt af den heromhandlede Art. Der er altsaa ikke Grund til at anstille Betragtninger over, hvilket Tab en selvdød Ged paa Heden vil bringe, det kan dog for vedkommende højst blive Udgiften til et Brevkort. Men det er jo heller ikke Hovedsagen; vil Ordførerne for Landbopartierne i øvrigt gaa med, kommer vi nok ud over det.

Det kunde for øvrigt være interessant at vide, hvad det konservative Partis Byrepræsentanter siger til Lovforslaget; det er udelukkende konservative agrariske Repræsentanter, der har haft Ordet og gennemgaaende stillet sig afvisende. Jeg tror at kunne sige, at adskillige af det konservative Folkepartis Byrepræsentanter har haft Lejlighed til i Byerne at se, at der her er et Omraade, hvor det ikke gaar an at give los. Det kunde være interessant at høre, om de vil være med til, at Sagen kun ses fra et agrarisk økonomisk Synspunkt. Hvis man ikke paabyder de Foranstaltninger, der foreslaas i Lovforslaget, men tillader Kadaverets Afkogning hjemme til Dyrefoder f. Eks., er der ingen Garanti for, at Dyrene ikke bliver forgiftet. Det er ikke sikkert, at Kadaveret bliver gennemkogt saa tilstrækkeligt, at det kan nydes, selv af Dyr, uden Fare for Sundheden.

Udtalelsen om den selvdøde Yndlingshest, der ikke maatte begraves, tror jeg ikke rører mange. Hvis en saadan Yndlingshest dør af en smitsom Sygdom, er den underkastet offentlig Behandling i Henhold til gældende Lov, det er man blevet enig om for længe siden.

Det ærede 6te Medlem for Præstø Amt hævdede: Vist vilde han være med til gennem Lovgivningen at forhindre Mis-